

Pražský orlojník Petr Skála vdechl opět život hodinovému stroji kostela sv. Jiljí v Markvarticích

13. listopad 2019

Markvartičtí mají kliku. Jednu od zachráněného hodinového stroje, druhou díky spolku Přátelé Markvarticka. Do Markvartic u Sobotky na Jičínsku se zase vrátil čas. Hodinový stroj ve věži tamního kostela sv. Jiljí, který ztichl před několika desetiletími, teď zásluhou spolku Přátelé Markvarticka, ale i desítek dárců a Královéhradeckého kraje opět připomíná pomíjivost času a sounáležitost s místem a krajem.

Obec Markvartice spolu se spolkem připravila na sobotu 9. listopadu slavnostní program spojený mimo jiné s požehnáním hodinového stroje diecézním biskupem Litoměřickým Mons. Mgr. Janem Baxantem a s fanfárami v podání kvarteta Trombonetta Praha.

Klika od věžních hodin kostela sv. Jiljí v Markvarticích | foto: [Vladislava Wildová](#)

Hodinový stroj pravděpodobně postavil významný hodinář Jan Prokeš (1818 - 1890) ze Sobotky. Je provedený kovářským způsobem, jako kovaný klecový rám spojený kovovými klínky, což naznačuje provedení v první polovině 19. století.

Stroj bije na dva cimbály čtvrtě a celé hodiny, a to v různých tóninách

Letos hodiny opravil orlojník Staroměstského orloje v Praze, akademický sochař Petr Skála se svou manželkou Melanií za bezmála 543 tisíc korun. Spolek Přátelé Markvarticka z.s.

na tuto opravu ve veřejné sbírce "Daruj svou minutu" vybral 310 tisíc korun, zbylou částku uhradila dotace Ministerstva kultury ČR.

„Vdechnul jsem jim život na dalších sto let, je to úžasný pocit, hodiny už zase jdou," shrnul renomovaný orlojník ještě na věžním schodišti své první pocity po premiérovém odbíjení stroje.

Markvartická starostka Hana Zörklerová vešla na slavnost do kostela sv. Jiljí vstupem mezi lešenovými trubkami: „Hlavním hnacím motorem je tady spolek. Samozřejmě to nestačí, je potřeba spolupráce s obcí, ale i peněz, kterých v malé obci rozhodně není nazbyt. Proto využíváme i dotací. Znovuoživení věžního hodinového stroje, to je první vlaštovka, první úspěch v tom, co nás ještě čeká. Ať je to rekonstrukce kostelních varhan, na které už spolek vyhlásil další sbírku nebo opravy samotného kostela. Proto dnes cítím velkou radost, která dokazuje, že když se sejde kvalitní spolupráce správných lidí se správným, stejným cílem, tak to funguje."

Místostarostka Romana Tomášů dodává, že se jim s budovou kostela podařilo dostat do Programu záchrany architektonického dědictví, který zajišťuje, že kostel bude postupně opravován. A letos se právě díky tomu podařilo získat i chybějící částku na zrestaurování hodinového stroje.

Varhany na kostelním kůru památkáři datovali do poloviny 19 století. Za rok a půl se na jejich obnovu ve sbírce zatím vybralo necelých 300 tisíc korun.

Markvartičtí mají dvojnásobnou kliku

„Nikdy jsem ještě nežehnal věžním hodinám, je to moje premiéra. Pátral jsem po tom, proč právě v Markvarticích je tato slavnost žehnání a proč se zdejší kostel sv. Jiljí opravuje. A přišel jsem na to: protože je Váš, patří všem Vaším občanům. Církev římskokatolická nedrží kostely v kapse, my jsme Vám ho předali

a nestálo to nic. Ale upřímně řečeno, docela Vám všechny ty opravy nezávidím. Jak jsem ale slyšel, je tady spousta dobrých lidí, kteří obci pomáhají. Když se spojí lidé dobré vůle, musí určitě vzniknout dobré dílo," řekl před žehnáním kliky od věžního hodinového stroje disecézní biskup Litoměřický Mons. Mgr. Jan Baxant.

Upozornil, že ještě nikdy nestál u oltářního stolu, na kterém by ležel předmět, který tak charakterizuje místo, kam přijel. „Klika! V Markvarticích u Sobotky mají kliku! Když budete držet při sobě a přát jeden druhému, tak budete mít tu nejkrásnější kliku v životě!"

autoři: [Vladislava Wildová](#), [baj](#)